

сї това, той часъ взѣха Облекло, влѣзоха заднишкѣмъ въ колѣвѣ, и покрѣха обнаженнаго Отца своего съ Обращенны Очесы.

Чѣда! Кого не бы соволѣзновала съшо тако въ сердцѣ таж лювѣ достѣйнаа стыдливость, това красно и похвално цѣломудрїе, това сынѣвно страхопочитанїе, како шо може подобно да го смѣти безстыдно и развратително Хамово поведѣнїе?

Нѣи истрезвѣ, и, за развратителное и омразное постыплѣнїе Хамово чѣвши, това много го Опечали. Предвїде Онъ, какъ злочестивый той Сынъ никогда не ще бѣде благополученъ.

Но и како бы мѣжалъ да бѣде благополученъ? — Рѣманный красъ стыда ѣ цвѣтъ добродѣтели. Ёсть ли цвѣтъ отъ стыда опаленъ, тогда древо онѣ плодъ не принѣсва.

Сїма и Іафеа благослови Отца, понѣже предвїждаше, какъ они ще мѣ выдатъ добри и благополучни.

И и како, добронравни Сынѣ не былы добри и благополучни? — Стыдъ ѣ Ангелъ, отъ Бога поставленъ Пазитель невѣнности. Чѣда! не правите, не глѣдайте, не слѣшайте, не помышлявайте никогда таково нѣшо, чрѣзъ коѣ мѣжали бы да съ посрамите! Покорѣвайтесь усердно гласъ Ангела того! Кѣи го послѣдва и